

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci navrhovatele **M. P.**, za účasti **1) Městského úřadu Jičín**, Žižkovo náměstí 18, Jičín, PSČ 506 01, **2) volební strany Sdružení kandidátů Soběraz 1990**, zast. zmocněnkyní M. N., a **3) nezávislého kandidáta Ing. P. K.**, v řízení o návrhu na neplatnost voleb do zastupitelstva obce Soběraz, konaných ve dnech 10. a 11. října 2014, **t a k t o :**

I. Návrh se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové obdržel dne 15. října 2014 navrhovatelovo podání, které nebylo uvozeno žádným názvem. Z jeho obsahu nicméně vyplynulo, že navrhovatel „podává námitku proti volbám do obecního zastupitelstva v obci Soběraz,“ které se konaly ve dnech 10. a 11. října 2014. Důvodnost svého podání spatřoval v tom, že do obecního zastupitelstva kandidovali tři členové jedné rodiny a to N. M. mladší, N. P. a jejich sestra J. D. Proti osobám samotných kandidátů žádné námitky nevznely.

Výhrada navrhovatele směřovala do složení volební komise, jejímiž členy byli opět tři osoby rodiny N., konkrétně N. J., N. M. a manželka P. N. Tuto situaci označil za „nedemokratickou“. V obci se dle navrhovatele nedodrží zákon o obcích a každá kritika je nedemokraticky potlačena.

Doručené podání nemělo předepsané náležitosti v souladu s § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), a bylo v podobě navrhovatelem předložené neprojednatelné (neobsahovalo návrh, o čem a jak má být ve věci vlastně rozhodnuto). Navrhovatel byl proto usnesením krajského soudu ze dne 15. října 2014, č.j. 30A 83/2014-4, vyzván zákonem předepsaným způsobem k odstranění jeho nedostatků. Na výzvu krajského soudu navrhovatel reagoval podáním ze dne 16. října 2014. V něm v podstatě zopakoval již uvedený skutkový stav věci, přičemž se na krajském soudu domáhal vydání **rozhodnutí o neplatnosti voleb do obecního zastupitelstva obce Soběraz.**

Reference source not found.

Krajský soud zaslal všem účastníkům řízení (dle § 90 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o volbách“), tedy Městskému úřadu v Jičíně, volební straně Sdružení kandidátů Soběraz 1990 (dále jen „SKS 1990“) a nezávislému kandidátovi Ing. P. K., návrh a současně stanovil lhůtu k případnému vyjádření.

Městský úřad Jičín se k návrhu vyjádřil dopisem ze dne 21. října 2014. Uvedl pouze to, že plnil funkci registračního úřadu pro předmětné volby a k věci samé nemá co dodat. Ke svému sdělení připojil podklady týkající se voleb do obecního zastupitelstva obce Soběraz.

Účastnice řízení označená v záhlaví tohoto usnesení č. 2, zvolená SKS 1990, možnosti vyjádřit se nevyužila.

Zvolený kandidát Ing. P. K., účastník řízení označený shora č. 3, reagoval podáním ze dne 21. října 2014. Předně zmínil, že zájemců o práci ve volební komisi bývá nemnoho. S ohledem na skutečnost, že rodina N. tvoří v obci Soběraz cca jednu šestinu populace, tak se může stát, že někteří její členové též kandidují do obecního zastupitelstva. Zdůraznil, že nikdo ze členů volební komise nebyl zároveň kandidátem, takže v tomto směru k porušení zákona nedošlo. Závěrem uvedl, že svého práva na delegování člena okrskové volební komise nevyužil, tudíž námitku navrhovatele považuje v tomto směru za bezpředmětnou.

Krajský soud věc přezkoumal podle § 90 odst. 3 s.ř.s., bez jednání, které není třeba nařizovat, a dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

Krajský soud se nejprve zabýval otázkou včasnosti podaného návrhu a dospěl k závěru, že návrh je podán v zákonem stanovené lhůtě (§ 60 odst. 1 zákona o volbách).

Dle § 90 odst. 1 s. ř. s. se může za podmínek stanovených zvláštními zákony občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta.

Algoritmus posuzování volebních stížností formuloval Nejvyšší správní soud poprvé v případě řízení o stížnostech na neplatnost volby kandidáta ve volbách do Evropského parlamentu v roce 2004 (usnesení ze dne 2. 7. 2004, sp. zn. Vol 6/2004; dostupné na www.nssoud.cz). Jeho podstata spočívá v tom, že si soud postupně položí tři otázky, a teprve pokud odpověď na všechny z nich bude kladná, lze stížnosti vyhovět. První podmínkou je protizákonnost, tzn. porušení některých ustanovení zákona o volbách nebo porušení jiných právních předpisů než výhradně zákona o volbách, a to v těch případech, kdy se z obsahového hlediska jedná o právní předpisy vážící se na volební proces a které z hlediska závažnosti dosahují ústavní intenzity, případně se jedná o případy přímé aplikace ústavních norem bez jejich konkretizace v předpisech jednoduchého práva (tzv. relevantní protiprávnost). Druhou podmínkou je existence přímého vztahu mezi touto protizákonností a

Reference source not found.

výsledkem voleb. Tato podmínka je zamýšlena tak, že vylučuje všechny myslitelné případy, kdy sice skutečně dojde k porušení relevantních předpisů, nicméně toto porušení nemá žádnou souvislost se zjištěnými volebními výsledky. Třetí podmínkou je zásadní intenzita této protizákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volební výsledky. Tato intenzita tedy musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, dopadly by zřejmě volby odlišně. Tato intenzita by tedy musela způsobit „zatemnění“ volebních výsledků, tzn. jejich zásadní zpochybnění (srovnej Molek, P., Šimíček, V. Soudní přezkum voleb. Praha : Linde Praha a.s., 2006, 294-297 s.).

V předmětné věci navrhovatel namítal, jako osoba k tomu nesporně aktivně legitimovaná, že volby do zastupitelstva obce Soběraz byly nezákonné proto, že ve volební komisi zasedali členové rodiny N., přičemž další členové této rodiny do obecního zastupitelstva kandidovali. Je namístě zdůraznit, že navrhovatel nepoukázal na žádné konkrétní ustanovení zákona o volbách, které mělo být v důsledku této skutečnosti porušeno.

Z podkladů doručených Městským úřadem Jičín krajský soud ověřil, že do voleb do obce Soběraz kandidoval jako nezávislý kandidát Ing. P. K. Druhým kandidátem bylo sdružení nezávislých kandidátů SKS 1990, které nominovalo osm kandidátů. Dle výsledků voleb se stal členem obecního zastupitelstva Ing. P. K. a dále prvních šest kandidátů z kandidátní listiny SKS 1990.

Navrhovatelova námitka mířila do složení volební komise, neboť tři kandidáti byli příbuzensky spřízněni s některými ze členů volební komise. Lze tedy dovodit, že navrhovatel považoval tuto situaci, která v obci Soběraz nastala, za nezákonnou.

Podle ust. § 17 odst. 1 zákona o volbách, může být členem okrskové volební komise státní občan České republiky a státní občan jiného státu, jemuž právo volit přiznává mezinárodní úmluva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv, je přihlášen k trvalému pobytu v obci na území České republiky a

a) který alespoň v den složení slibu dosáhl věku nejméně 18 let,

b) u něhož nenastala překážka výkonu volebního práva, a

c) který není kandidátem pro volby do zastupitelstva obce, pro které je okrsková volební komise vytvořena.

Z výše citovaného ustanovení v žádném případě nevyplývá, že by členem okrskové volební komise nemohly být osoby v příbuzenském nebo jiném vztahu ke kandidátům. Ke shodnému závěru dospěl rovněž Krajský soud v Brně ve svém rozhodnutí ze dne 16. listopadu 2006, č. j. 29Ca 301/2006-98. Navíc lze v daném případě přikývnout názoru Ing. P. K., který ve svém vyjádření k návrhu objasnil, že rodina N. tvoří asi jednu šestinu populace v obci. Není tedy nic

neobvyklého, že někteří její členové kandidovali do obecního zastupitelstva, a další ze členů této rodiny se sešli ve volební komisi. Z navrhovatelem popsané situace a

Reference source not found.

s přihlédnutím ke znění zákona je zjevné, že k jeho porušení ve směru vytýkaném nedošlo.

Na otázku, zda-li se navrhovatel jako volič osobně účastnil voleb do obecního zastupitelstva, nemá krajský soud jasnou odpověď, neboť z návrhu ani z jeho následného doplnění tato okolnost jednoznačně nevyplývá. Pokud by se navrhovatel voleb zúčastnil, jistě mohl a měl své námitky přednést volební komisi, která je povinna je uvést do zápisu o průběhu a výsledku hlasování ve smyslu § 42 odst. 2 písm. g) zákona o volbách, a to včetně usnesení, která komise přijala, a jejich stručného zdůvodnění. Z podkladů krajskému soudu doručených nic takového nevyplývá.

Pokud je navrhovatel přesvědčen o trvalé „nedemokratické“ situaci v obci, kterýžto stav ovšem žádným způsobem nespecifikoval, pak je namíste řešit danou situaci v rámci obce a výhrady přednést obecnímu zastupitelstvu.

Podle ust. § 92 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, je ke svolání zastupitelstva obce povinen její starosta. Zastupitelstvo obce se schází podle potřeby, nejméně však jedenkrát za tři měsíce. O místě, době a navrženém pořadu jednání obecního zastupitelstva informuje obecní úřad občany před jednáním zastupitelstva a to na úřední desce obecního úřadu; kromě toho také způsobem v místě obvyklým.

Ze znění výše uvedeného zákona jednoznačně vyplývá, že navrhovatel může být účasten jednání obecního zastupitelstva, kde by mu mělo být umožněno vystoupit a své postřehy o „nedemokratické“ situaci v obci přednést. Ostatně pokud má navrhovatel výhrady ke způsobu řízení obce, pak měl právě v uplynulých měsících možnost pokusit se aktivně do vedení obce zapojit tím, že by rovněž kandidoval do obecního zastupitelstva. Obecné a ničím nepodložené výhrady navrhovatele však nelze považovat za porušení volebního zákona (viz rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. listopadu 2006, č. j. 30A 85/2006).

Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud uzavřel, že v daném případě k porušení ustanovení volebního zákona ve smyslu navrhovatelem namítaném nedošlo. Proto návrh podle § 90 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodný zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení nemá žádný z účastníků řízení ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Kasační stížnost ve věcech volebních a ve věcech místního referenda je nepřípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

pokračování

5

Error!

Reference source not found.

V Hradci Králové dne 4. listopadu 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu